

BACIU, AUREL

n. 2 februarie 1886, com. Nadeș, jud. Mureș

d. iarna 1954/1955, Sighetu Marmăției, jud. Maramureș
(penitenciar)

S-a născut în familia preotului ortodox Ioan Baci, care a păstorit peste 50 de ani credincioșii comunei Nadeș. Aurel a fost unul dintre cei opt copii ai preotului (5 băieți și 3 fete).

El urmează Școala primară germană din Nadeș, apoi Gimnaziul superior de stat din Dumbrăveni, după care se înscrie la Facultatea de Drept și Științe Juridice a Universității „Ferencz Jzsef” din Budapesta (1905-1908). În capitala maghiară este coleg de generație cu poetul Octavian Goga, de care se apropie foarte mult în acea perioadă, legându-și chiar traseul politic viitor din România Mare.

După absolvirea studiilor superioare și parcurgerea stagiaturii, își obține *censura* de avocat la Tabla Regească din Tg. Mureș și doctoratul la Universitatea din Cluj (20 ianuarie 1912). Îți face stagiatura, apoi practică avocatura în cabinetele unor avocați cunoscuți din Sibiu, Tg. Mureș, Dumbrăveni, Agnita (Sombarý István, Láday István, Telegdy István, Tischler Martin, Alexandru Morariu, Simion Chețian).

Tânăr și foarte dinamic, Aurel Baci se implică în activitățile din toamna anului 1918, făcând parte din Consiliul Național Român din comitatul Mureș-Turda. În cadrul adunării electorale din cercul Tg. Mureș I (26 noiembrie), desfășurată sub președinția protopopului ortodox Ștefan Rusu, unul dintre cei 5 delegați este desemnat prin vot și avocatul Aurel Baci. Acesta participă la ședința din 30 noiembrie unde se discută proiectul de hotărâre ce urma să fie prezentat Marii Adunări a doua zi, pronunțându-se pentru unirea fără condiții cu România.

Aurel Baci va fi desemnat să facă parte și din Marele Sfat Național, ca reprezentant al comitatului. Conducerea locală îl propune la președinția Scaunului orfanal, dar acesta o respinge pe motiv că nu are experiență. În cele din urmă este numit jurisconsult al județului (16 ianuarie-decembrie 1919). Părăsește acesta funcție în urma alegerii sale în primul Parlament al României Mari, în circumscripția Tg. Mureș (noiembrie 1919-mai 1920).

Nemulțumit de unele probleme din Partidul Național Român, Aurel Baci nu va candida pe listele acestuia la scrutinele din 1920 și 1922. În cele din urmă, decide să părăsească partidul, urmându-l pe prietenul său din studenție, Octavian Goga, alături de care se va înscrie în Partidul Poporului. Începând cu anul 1923 este ales președintele organizației județene a acestei formațiuni politice conduse de mareșalul Al. Averescu. Din această poziție va rămâne activ în viața politică și administrativă a județului.

Aurel Baci va mai obține un mandat de deputat pentru perioada 1926-1927, suferind eșecuri la alegerile din iulie 1927, decembrie 1928, iunie 1931. Căderea de la guvern în 1927, nereușitele din anii următori și pierderea din popularitate a liderului partidului determină apariția nânțelegerilor dintre Averescu și Goga. Acesta din urmă fondează Partidul Național Agrar. Aurel Baci îl urmează în noua formațiune politică, organizând-o la nivelul județului, unde și participă la alegerile din 1934, când obține un nou mandat de deputat. Rămâne un om de bază pentru Octavian Goga și după ce Partidul Național Agrar va fuziona cu Liga Apărării Național Creștine, devenind Partidul Național Creștin (iulie 1935).

În calitate de membru al noului partid și de colaborator apropiat al lui O. Goga, Aurel Baciuc va fi desemnat subsecretar de stat la Departamentul Justiție în guvernul prezidat de prietenul său.

După crearea de către Regele Carol al II-lea a Frontului Renașterii Naționale, Aurel Baciuc este numit președintele organizației județene Mureș. Va prelua aceeași funcție și după transformarea FRN în Partidul Națiunii.

A fost unul dintre cei mai activi membri din județ, și nu numai, ai *Ligii Antirevizioniste române*.

Fondează și conduce ziarul *Drum drept* (februarie 1936-1938), organ de presă al Partidului Național Creștin.

Va profesa avocatura până în anul 1948. După un scurt mandat de prodecan (1919-1920), Aurel Baciuc va deveni decan pentru o foarte lungă perioadă (1920-1940). În perioada Arbitrajului de la Viena se va refugia pentru o scurtă perioadă la București, apoi la Timișoara, unde va fi ales chiar decan al baroului local (ales la 24 aprilie 1942).

În anul 1936 este decorat cu *Meritul Cultural pentru Biserică*.

Este arestat în mai 1952 și este închis, fără a fi judecat, la Penitenciarul Sighet. Aici va împărți celula cu Silviu Dragomir, Ioan Lupăș, Valer Pop. A decedat în decembrie 1953 (după C. Giurescu) sau ianuarie 1954, în urma bătăilor aplicate.